

IKSZIKSZI

AZ ÁLTALÁNOS VÁLLALKOZÁSI FŐISKOLA LAPJA

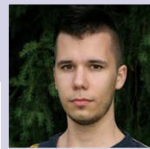
11
2011
10
OKTÓBER

XVI. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

„Kívánjuk, hogy
legyen még sok
ilyen szép napod!”
XXI. SZÁZAD

Magok

Lapozzunk vissza együtt!

Ahogy a világtörténelemben, a hétköznapijainkban is vannak az életünket meghatározó események, dátumok, amelyek az életutunkat alakító mérföldkövekre emlékeztetnek. Elég csak a születésnapunkra, az első napra az iskolában, az elsőként kihulló tejfogunkra, az első szerelmünkre vagy akár az érettségire gondolunk. Ezek mind olyan események, amelyek meghatározzák azt, hogy ma kik

vagyunk. Számptalan kulcsfontosságú pillanat fellelhető Főiskolánk életében is, amelyeket most előkerestünk és leporoltunk, hogy ezeket megismerve/visszaidézve pár pillanatra nosztalgizzunk. A következő oldalak olvasása közben betekinthezünk az elmúlt másfél évtized történéseibe, hogy egy másik nézőpont is összetalálkozzon a ma hétköznapival.

Tarczali Patrícia

Ki a jobb?! ÁVF!

2011-ben is feledhetetlen volt a gólyák első főiskolás „bulija”, ami három napig tartott. Hogy miért is marad mindenki számára maradandó emlék?

Kezdjük az elején. Az egész ott indult, hogy a vonat korai indulása miatt szinte hajnalban volt a találkozó, ezt nem felejtik el a gólyák, mert a főiskolás évek alatt, bizony nem lesz nagy divatja a korai kelésnek. A szervezők azért gondoskodtak arról, hogy kicsit felrázzák a társaságot. A vonaton különböző játékokkal próbálták felpörgetni a kezdetben kissé megszeppent gólyákat. Az utazás célállomása idén is a jól bevált Csupak volt. A tábor megszállása után szembesülhettek a gólyák azzal, hogy itt bizony komoly csaták fognak folyni a különböző kalóz csapatok között – a végeredményről később. Következett a jól megszokott alapozó ismerkedés, a szokásos téglás játék – idén sem bukkott le egyetlen beépített „gólya” sem, este pedig jöhetett a várva várt „Éjszakai túra”. Különböző állomások segítségével a kalóz sereg bejárta fél Csupakot, amely során vicces, ismerkedős feladatokat kellett végrehajtani. Ahogy véget ért a portyázás a nagytöbbség el is vonult és eltette magát a következő napra. A második nap is az ismerkedés jegyében telt, feladatok és játékok segítségével. Folyamatosan ment a versengés a csapatok között, aztán elérkezett az áhított finálé. A plenáris megtelt, a gólyák felfokozott állapotban tomboltak. Igazi kiélezett játékokban a csapatok egymás ellen versenghettek. A hangulat akkor érte el a tetőpontot, amikor a gólyák fején kellett egy fél dinnyét ledarálni. Az estét egy jó hangulatú „táncolás mulatság” zárta. Utolsó nap megjelent a tanári kar igen jelentős létszámmal, akik közösen eltáncolták a gólyákkal a jól megszokott „Don't stop me now”-s koreográfiát. A záró plenárisülésen egy nagyöleléssel mindenki búcsút intett a tábornak, s egyben köszöntötte az ÁVF-es éveket.

A verseny dobogósai:

1. Haramiák,
2. Szem-telenek,
3. Tengeri Malacok.

Süveges Péter

Gólyák portyáztak Pesten (és Budán)

Szeptember 22-én csütörtök este gyanús alakok kezdtek gyülekezni a Blaha Lujza téren: mi voltunk azok, a felsőoktatás újoncai.

Az ÁVF HÖK megrendezte az Éjszakai Pesti Portyát, amely során a gólyákat csoportokra osztva végig viszik a főváros néhány pontján, Pesttől egészen az iskola előtti Feneketlen-tó-

ig, hogy egy kicsit testközelből is megismerkedhessünk a főiskola környezetével. Eközben a gólyákkal vicces és felettébb hangos feladatokat végeztetnek a csapatvezetők, és érezhetően ők is versenyeznek kicsit, hogy a végén ki nek sikerül a start-cél szakasz között kevesebb hallgatót veszítenie. A küldetéseink között volt Activity, tévelygés (azt hiszem ez nem volt

szándékos), tömegközlekedésben nyomorgás, tejszínhabevés, éneklés ismerősökkel és ismeretlenekkel, na meg, bódult szerelemi vallomások. Az éjszakai túra mellett, hogy segíti a tájékozódásunkat remek módszer arra, hogy megnyugtassuk a járólékelket a vállalkozók következő generációjának kreativitásáról.

Fazekas Zsolt

Az ÁVF születése

Az ÁVF idén ünnepli létrejöttének 15. évfordulóját. Minden jubileum alkalmával illik felidézni a születés érdekesebb pillanatait.

A főiskolát létrehozó Alapítvány kuratóriuma 1993 decemberében saját főiskola alapítását határozta el. Az első kérdés természetesen az volt, mi legyen a neve az új intézménynek? A Villányi úti Konferenciaközpont és Szabadegyetem „*Kell egy hely!*” mottóval hirdette programjait, amihez rögtön kapcsolódhatott a „*Főiskola a Villányi úton!*” szlogen. Ez persze még nem volt elég. Mivel a rendszerváltást követően gomba módra jöttek létre a vállalkozások az élet minden területén, ezért tömeges igény jelentkezett a vállalkozások alapítására, működtetésére alkalmas szakemberek képzésére. Többek között ennek hatására lettünk Általános Vállalkozási Főiskola. Az elnevezés azért is volt logikus választás, mert az 1990-es évek elején az Alapítvány szakemberei – az addigi tevékenységük részeként – részt vettek vállalkozói képzések tematikáinak, tan-, segéd- és szemléltető anyagainak, illetve gazdasági szakok képesítési követelményeinek kidolgozásában, új képzési programok indításában. Itt indult például a GATE Kereskedelmi és Vállalkozási Akadémiája, *vállalkozásszervező főiskolai szakkal*. Nem véletlen, hogy az ÁVF is ezen a szakon kezdte meg a képzést. Egy intézmény reklámozásához sok minden kell, például logó, illetve színek. Az alapító tulajdonában lévő – frögépre emlékeztető – épület stilizált rajza lett a Főiskola jelképe,

melynek alapszíne az ún. Európa-kék, kiegészítve egy ezüst-szürke színnel.

Az intézményindítási kérelmet támogatta az akkreditáció, már csak a Felsőoktatási Tudományos Tanács pozitív hozzáállását kellett megszerezni. Álmunkban sem gondoltuk, hogy mivel napirenden volt az akkor hatályos felsőoktatási törvény módosítása, az FTT – saját működési szabályzatát „*félretéve*” – addig nem kívánt foglalkozni a kérelemmel, amíg a törvénymódosítás nem fut át a parlamenten. Kapcsolati tőkénket mozgósítva – ami nem volt könnyű – ezen az akadályon is túljutottunk, s így 1996. július első napjaiban az Országgyűlés által módosított törvény melléklete már tartalmazta a Főiskolát, mint alapítványi felsőoktatási intézményt.

Annak ellenére, hogy az 1996/97-es tanévre már csak pótfelvételi eljárásban tudtunk hallgatót felvenni, az első tanévben 133 nappali és 98 levelező tagozatos – összesen: 231 – hallgató kezdte meg tanulmányait. Az első tantestület tagjai úttörő munkát végeztek: Dietmar Meyer és Daruka Magdolna közgazdaságtant, Kádásné V. Nagy Éva, Szántai János, illetve Sándorné Kriszt Éva matematikát, operációkutatást-statisztikát, Molnár István, Gáspár Bencéné Vér Katalin és

Lévainé Lakner Mária informatikát, Karcsics Éva szervezeti viselkedést, Bánfalvi Mária kommunikációt, Tóth-Szabó Anna

vállalkozási alapismereteket, Gyökér Irén vállalat-gazdaságtant, Szalay András természeti erőforrásokat tanított. Az idegen nyelvi oktatást Gergely Lászlóné szervezte, míg a tanulmányi ügyeket Vas Mária intézte. A tudományos tanácsokat Hámori Balázs adta. Barta György volt a főigazgató, s Antal János főtítkár irányította a folyamatokat.

Antal János
főigazgató

Az idei évben nem csak új diákok érkeztek az ÁVF-re. Szeptembertől két tanárral bővült a Módszertani Tanszék. Köszöntjük Andrásiné Sinkó Viktóriát és Haskó Józsefet, valamint jó munkát kívánunk nekik!

Civil kilátások konferenciát szervezett a Társadalomismereti Tanszék. A tanácskozáson a civil szervezetek működéséről és támogatásáról valamint az egyesülési jogról szóló törvény tervezetét vitatták meg. A nagy sikerű rendezvényen, szeptember 26-án, közel 80 fő vett részt.

MTÜ 2011 idén is megrendezi főiskolánk a Magyar Tudomány Ünnepe alkalmából a tudományos konferenciát. Téma: *A Magyar gazdaság és társadalom fejlődésének jogi keretei*, amely a napjainkban egyre égetőbb kérdéseket vet fel a jövőre. November 10-én 9:30-kor kezdődik a 300-as teremben.

Újra itt az ősz, újra itt a **TDK**. Ha szeretsz előadni, vagy már most készülsz a szakdolgozatíráásra, jelentkezz most! A TDK dolgozat címének leadási határideje október 24., a bemutatásra kész változatot pedig november 7-re kell elkészíteni.

A Hatékony időbeosztási (nov. 14.) és **Álláskeresési tréningekre** (nov. 17.) még lehet jelentkezni a

karrieriroda@avf.hu e-mail címen vagy személyesen a Karrier Irodában (IV. em. 410).

A kábítószerrel másképpen, drogvédelem előadás november 2-án, 17 órakor a 200-as előadóban.

Hetedik alkalommal kerül megrendezésre az **Ezerízű ÁVF**, vagyis a főiskola hivatalos „Eszem-iszom dínom-dánomja”, amely egy kis tárlatvezetésre viszi el az Erasmusos diákokat a magyar konyha rejtelméiben. Most a főszerepet a „*répa, retek, mogyoró*” trió kapta. Állandó izterroristák az erasmusos diákok, a HÖK, az Informatikai Tanszék és az Iksziksi csapata. Gyere el te is november 22-én fél ötre az étterembe és tedd „könyvelvre” az általad készített finomságokat!

Már második alkalommal állít fel saját sátrat a HÖK az **EFOTT**-on! Az idei fesztiválon nagy sikert aratott az ÁVF-es delegáció, így a diákszervezet megpályázta a 2012-es EFOTT rendezésére írt tendert. A turisztikai találkozót Abádszalókra tervezik, a Tisza-tó partjára.

Könyvbemutató november 7-én, 17 órakor a könyvtár olvasótermében a Nemzetközi Kapcsolatok Tanszék rendezésében.

„A mindig megújulni tudás képességének elve vezet”

A főiskolán a Marketing és Kommunikáció tanszék tanáraként ismerik Barát Tamás Györgyöt, aki többek között a Magyar Public Relations Szövetség és az Európai Public Relations Konföderáció, a CERP alelnöke is volt.

Igazán magas szinten ismerik el a tudását!

Az ilyen posztokra demokratikus úton titkos szavazáson választják az embert, de egyértelműen komoly szakmai tapasztalat és sok munka kell hozzá nemzetközi téren és még valami: jó személyi kapcsolatokra is szükség van. Nagy szerencsében volt részem, hogy a szakma legnagyobb személyiségeit, pl. Edward Bernays-t és Prof. Sam Black-et személyesen ismerhettem, utóbbival sokat dolgozhattam együtt. Vele voltak olyan beszélgetéseink, amelyekből többet tanultam, mint 10 szakmai könyvből együttvéve.

Mi vonzotta a public relations, azaz a sajtó és marketing kommunikáció területére?

Viccesen azt szoktam mondani, hogy „apatejjel” szívtam magamba. Édesapámnak ugyanaz volt a foglalkozása, amit aztán én is választottam. Egy alkalommal otthon dolgozott, s láttam, hogy mit csinál. Azt mondtam neki, hogy ez nem is olyan nagy munka, mire azt válaszolta, hogy fiam, ha ilyen nagyképű vagy, csináld meg. A hét végén megcsináltam a prospektus grafikáját, megírtam a szövegét, betördeltem a fotókat. Végül a prospektust úgy nyomtatták ki, ahogy megcsináltam, ekkor 13 éves voltam.

Sok minden érdekl.

Volt már fotóriporter, tv műsor műsorvezetője, pr-tanácsadó, újságíró, vagy akár a CERP alelnöke.

Tudatos volt, hogy ennyi szerepben kipróbálta magát?

Igen teljesen. Amióta az eszemet tudom, a mindig megújulni tudás képességének elve vezet. Mindaz, amit az életem elmúlt negyven valahány évében csináltam, egyetlen irányba húzott előre, és ez az alkalmazott kommunikáció, illetve annak szervezése.

Ha a tevékenységeimet nézzük, akkor látjuk, hogy mindegyik kommunikációs szerep. Ilyen a tanítás, vagy a pr-tanácsadás, de akár az újságírás is. Például újságíróként nagyon szerettem a külföldi tudósítói feladatokat. Hiszen kaptam interjút Henry Kissingertől, fényképezhettem Kofi Annan ENSZ főtitkárt, stb. Látszólag sokmindennel foglalkoztam, de mindig a kommunikáció valamely formájával. A fő területem a public relations, ami a szervezetek kommunikációjának tudatos megszervezését jelenti.

Szeretném terjeszteni azt a gondolkodásmódot, ami a pr-szemléletmódja.

Hamarosan nálunk is elfogadott lesz, hogy a sikeres személyiség, a sikeréhez megteremti a kölcsönös előnyökön alapuló kapcsolatokat, eléri a kölcsönös megértést önmaga és környezete között. Ennek megteremtésével foglalkozom tanárként és a CCO Magazin – a kommunikációs szakemberek portálja – főszerkesztőjeként is.

Hogyan tudja összeegyeztetni a teendőit?

Sose néztem, hogy hány óra van. Azt nézem, hogy mi az elvégzendő feladat. A public relations tevékenység nem nyolc, hanem huszonnégy órás munka. Ha például hajnali kettőkor kapok egy telefont az USA-ból, akkor is a feladatot nézem, s nem azt, hogy hány óra van.

A főiskola jelenleg ünnepi 15. évét. Ön visszatekintve hogy látja saját pályájának alakulását az ÁVF-en? Van amit másképp csinálna?

2003. óta tanítok a főiskolán. Azt hiszem, egyetlenegy dolgot csinálnék másképp: egy kicsit erőszakosabb lennék. Merthogy az én szívfájdalmam az, hogy a public relations ma már csak egy tantárgy. Amikor idejöttem a főiskolára eredetileg az volt a tervem, hogy pr-szakot csinálunk, de minimum pr-

szakirányt. Talán erőteljesebben kellett volna ezért harcolnom.

Régóta foglalkozik tudása átadásával, mi ösztönözte és ösztönzi erre a mai napig?

Tanítani annyi, mint emberekkel foglalkozni, átadni mindazt a tudást, amit az előző nemzedékek felhalmoztak. Tanítani annyi, mint felelősséget vállalni a következő nemzedék jövőjéért. Ha a tanár lelkes, jól magyaráz, meg tudja szeretetni amit tanít, akkor a diák szeretni fogja a tantárgyat. Ezzel a hitvallással tudom leírni, hogy mi a célom, miért szeretek tanítani.

Feladatai elvégzése után miképp kapcsolódik ki? Mivel tölti a szabadidejét van esetleg hobbját?

Korábban sportszerűen síeltem, ma már csak ritkán teszem. Ma a fotózás az, ami engem kikapcsol. Szeretem a természetet fényképezni. Fotóblogom is van az interneten.

Nagy Tamás

Egy testvérpár sikertörténete

A magyar gazdaság régóta nem járt hasonló mélypontra, mint amit az elmúlt – és sajnos a jelek szerint az elkövetkezendő – években tapasztalhatunk. 2011 tavaszára az előző év hasonló időszakához képest 27%-kal több csődeljárást indítottak, amelyek legkiszolgáltatottabb alanyai az építőiparban és a turizmus-vendéglátásban tevékenykedő hazai vállalkozó kedvű polgártársaink. Joggal merülhet fel a kérdés, vajon „dübörög”-e egyeseknek manapság és ha igen, vajon mitől lehetnek sikeresek mégis profi szakemberek ebben az idegőrlő szélmalomharcban.

A balatonfüredi Schindele testvérpár hat évvel ezelőtt indított Karolina kávéháza ugyanis tökéletes ellentéte a hazánkban tapasztalható tendenciának: a kifogástalan imázs, a profizmus és a vendégekkel szemben tanúsított alázatosság bőségesen meghozza gyümölcsét.

Honnan jött az ötlet, hogy kávéházat nyissanak Magyarországon?

Talán a középiskolai tanulmányok után kezdett bennünk motoszkálni a kis kávézó ötlete, és azóta készültünk már tudatosan arra, hogy egyszer megvalósítsuk – ezek után 2006-ban vált valóra.

Mennyire fontos a külföldön szerzett tapasztalat? Rúghat egyáltalán manapság labdába bárki is, aki nem követi a nyugati, netán keleti trendeket?

Nem feltétlenül szükséges, de nem vált hátrányunkra a sok éves külföldi tapasztalatszerzés. Valójában az otthon kapott nevelés, amit az ember a szülői házból hoz magával, az a meghatározó. Trendek-divatok mindig vannak, de nem szabad, hogy az ár magával ragadjon, nem szabad görcsösen kapaszkodni valami újba, ami hirtelen felbukkan. Az a sziklaszilárd koncepció, amivel az ember

elindul, azt kell folyamatosan megújítani-frissíteni.

Mitől lesz manapság valaki idehaza sikeres? Mennyire fontos a kapcsolati tőke – önök rendelkeztek-e vele, amikor vállalkozásba fogtak?

Hinni önmagunkban, kitartás, munka, alázat. Természetesen szükséges a kapcsolati tőke, tapasztalat, mert a dolgok sokkal könnyebben intéződnek.

Tudtak élni állami támogatásokkal, uniós pénzekkel?

Soha senkitől nem kaptunk támogatást, vállalkozás serkentésére irányuló pályázati pénzt. Mindent önerőből építettünk fel, gazdálkodtunk ki (sőt, egy bizonyos hivatal jogtalanul tetemes pénzt vett el a cégünkötől). Kizárólag magunkra számítva évről évre apránként fejlődünk, és minden pénzünket visszaforgatva tudunk csak talpon maradni.

Önök tulajdonosok, mégis nem ritkán napi 14 órát dolgoznak, felügyelik a színvonal tökéletes fenntartását.

Országunkban sok a munkanélküli, ennek dacára mégis nehéz megbízható munkaerőt találni.

Mi erről a véleményük?

Idestova 26 éve a vendéglátással foglalkozunk. A szorgalom, kitartás, az önmagunkban való hit, és az alázat: ez a motorja a Karolina Kávéháznak. A szakemberek „krémje” sajnos vagy külföldön dolgozik, vagy a legzsírosabb állásokat töltik be. Idehaza nagyon sok a munkakereső, ennek ellenére mégis gyakran nehéz megbízható és megfelelő embereket találni. A bevált és jó alkalmazottak ösztönzése és megbecsülése pedig elengedhetetlen egy sikeres vállalkozás életében. Egy szervezet külső és belső „elégedettsége” szoros kapcsolatban van.

Önök szerint mit felejtenek el manapság egy vállalkozás beindítása előtt, és mi az, amit a későbbiekben mulasztanak, hanyagolnak? Mennyire döntő ez egy vállalkozás életútjának alakulásában?

Sokan indítanak el üzletet úgy, hogy nem született meg a fejükben az a koncepció, ami a további folyamat legstabilabb építőköve lehetne. „Majd lesz valahogy, a szomszéd is megél az üzletéből, mi is megleszünk valahogy”, és így egymásra nyitunk felesleges üzleteket, ahelyett, hogy rést keressünk a piacon. Csodálatos világban élünk, lehetőségek tárháza vesz minket körül, melyek felismerésére képesnek kell lenni. Ez az első kihívás! A kezdő lendület után hajlamosak vagyunk alábbhagyni, kevesebb sajtot teszünk a pizzára, megvesszük az olcsóbb húst, gyengébb minőségű alapanyagot, és már lefelé is tart a szekér.

Mit gondolnak, hogy fog alakulni hazánk a jövőben? Mi lesz a talpon maradt kis- és középvállalkozókkal, teret hódítanak-e a multinacionális vállalatok?

Nincs okunk aggodalomra, amíg egészségben, nagy örömmel dolgozhatunk, és hiszünk abban, amit nap mint nap csinálunk. Sajnos a multinacionális vállalatok addig fognak virágozni, míg mi odajárunk vásárolni, és ez sok embernek érthetetlen. Japánból kivonult egy itthon is nagyon „kedvelt” áruházlánc, mert az emberek nem voltak hajlandóak a lábukat betenni. Ennyin múlik, ez tudatos fegyelem, így tudnánk mi is erősek maradni, ha figyelnénk egymásra.

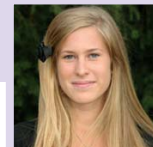
Bármilyen üzenéne napjaink közgazdász hallgatóinak?

Csináljanak bármit, csak csinálják jól!

Tisztelettel: Schindele Testvérek

Kecán Máté

Ambrózy Márton Max – Az első évfolyamon 2000-ben végzett, ma már külföldön él családjával, de egykor sok mindent tett iskolánkban...

Hogy emlékszel vissza ÁVF-es éveidre? Milyen volt az iskola hangulata, a diákélet?

Mint minden retrospektív diák-memoárban, az emlékek idővel egyre szépülnek és mára a mi kiskezdő évfolyamunkis Ottlik-imagasságokba emeli a 15 évvel ezelőtti szürke hétköznapiakat. Amit talán a jelenlegi rendszerben keringő hallgatóknak nehéz elképzelni mi magunk voltunk körülbelül százötvenen, és az épület nagy részében egyéb iskolák, tanfolyamok és vállalkozások működtek. Az első két évben konkrétan nem volt főiskolai hangulat. Fantasztikus volt akkoriban, az a lehetőség, hogy mi magunk találhattunk ki programokat, rendezvényeket, szervezeteket, amelyek a később érkezőkre már adottságokként és szokásokként köszöntek vissza.

Az XXI első főszerkesztője voltál. Hogyan alakult, ki indította a lapot?

Az Ikszikszí volt az első lépés, amit a második szemeszter elején indítottunk el négyen, az AMT felkérésére. A csapat később jóval nagyobbra nőtt, már a gólyatáborokban elkezdtük a tehetségek toborzását. Az újság hamar elnyerte azt a rovat-struktúrát, amit később éveken át töltött fel tartalommal a lelkes és folyamatosan megújuló szerkesztőség.

A Hallgatói Önkormányzat is vezetésed alatt állt.

Igen, a HÖK fél évvel később „érkezett”, és onnantól én vezettem mindkét csapatot. Ráadásul, ezzel egy időben indítottunk egy Filmklubot is, tehát az iskolában elég hamar már három diák-szervezet nyüzsgött az irányításom alatt.

Mi volt a legjobb élményed az XXI-vel kapcsolatosan?

A csapatmunka. Egy lelkes és dinamikus csapatból a jót kihozni nem varázslat, hanem öröm. Kézzel fogható az eredmény, amint megérkezik az új lap a nyomdából.

Tartod még a kapcsolatot főiskolás társaiddal?

Mivel több, mint tíz éve végeztem, elég kevés ember maradt, akikkel aktívan tartjuk a kapcsolatot. Sokunknak vannak már gyerekei, és így mások a prioritások, ritkán marad idő összejárni. Én külföldön élek egy ideje, és még véletlenül sem futok össze senkivel. Az iskola utáni években eleinte rendszeresen szerveztünk találkozokat. Sajnos ez a kapcsolati háló többnyire inaktív. Talán majd a 15 éves találkozózn aktiváljuk.

Somoskői Jánosné – iskolánk könyvtárvezetője, 1972 óta dolgozik a könyvtárban és végig kísérte a változásokat.

Hogyan, mivel kezdődött az itteni munkássága?

1972-ben ebben, az akkor még vadonatúj épületben, az ÁVF egyik előd-intézményénél kezdtem dolgozni, mint könyvtárvezető. Akkoriban a legtöbb munkatársam idősebb volt nálam, most mindegyik fiatalabb.

Milyen változásokon ment keresztül a könyvtár?

A Főiskola 1996-os létrejötte volt a legnagyobb változás. Sok-sok fiatal olvasó jött, aminek nagyon örültem.

A munkában nagy feladatot jelentett a számítógépes rendszer bevezetése: a Corvina integrált könyvtári rendszerre való áttérés és végrehajtása, amely még ma is tart. Számítógépre visszük fel az új könyvek adatait, amelyek megjelennek az olvasói katalógusban, és ezek alapján lehet kölcsönözni.

Hogyan változott a könyvtár könyveinek összetétele?

A könyvtár gyűjtőköre a mindenkori igények szerint változott.

Kezdetben a társadalomtudományok több ágát szereztük be.

Ugyanekkor erős hangsúlyt szerezünk be szépirodalmat és még természetudományos könyveket is. Jelenleg, bár megmaradt a társadalomtudományi gyűjtőköre, a beszerzés erősen eltolódott a gazdaságtudományok felé.

Vas Mária – A tanulmányi osztály vezetője, a kezdetek óta segíti a hallgatók tanulmányi munkáját.

Hogy indult az első tanév?

1996-ban pótfelvétellel vettük fel az első évfolyamos vállalkozásszervező nappali és levelező tagozatos hallgatókat. Ötszörös túljelentkezés volt, 133 hallgatót vettünk fel nappali tago-

zatra, 98-at levelezőre. Csak megjegyzem, hatan máig nem kaptak még diplomát, mert nincs nyelvvizsgájuk.

Hogyan tudná leírni az akkori állapotokat?

Az elején nem voltak tanszékek. Az ősidőkben kötött rendszerben volt a képzés, vagyis ha valaki egy tárgyból nem teljesített, annak tanévet kellett ismételnie. Nem volt ETR, hallgatói adatok, a vizsgalapok, táblázatok írógéppel íródtak. Visszatekintve ma

már úgy látom, középkori állapotok voltak.

Ön szerint miben változtak a hallgatók az idő folyamán?

Régen a hallgatókkal szorosabb volt a kapcsolat. Manapság kezd elveszni az empátia belőlük. Azt látom, hogy a sokan könnyen feladják a küzdelmet. Elkezdenek valamit, és ritkán van erejük befejezni. Pedig a végzett hallgatóink sikerei azt mutatják, megérvé felvenni a kesztyűt!

Karsay Marcella

Diákként a főiskolán rengeteg rendezvényen veszünk részt, ám a megbúvó alkotó láthatatlan marad. Immáron 11. éve szorgoskodik a főiskola programpalettájának színesítésén. Vele találkozzunk az első évnyitónkon, s ő áll az ajtóban a diplomaosztónkon. Nekünk, a szerkesztőség tagjainak lehetősége van egy személyesebb kapcsolatot kialakítására is, hiszen az általunk készített „műveket” Ő önti formába. A mindig háttérben dolgozó **Németh Zsuzsát kérdeztük...**

Milyen rendezvényeket szervez az ÁVF-en?

Az évnyitóktól a diplomaátadóig számos főiskolai rendezvény akad, így például a Nyílt Napok, Ezerízű ÁVF, az Educatio Kiállítás, valamint a Magyar Tudomány Ünnepe országos rendezvénysorozat részeként lebonyolított tudományos konferencia. Miután a főiskolát létrehozó alapítványunk külső rendezvényeket is befogad, számos konferenciát, előadást, kiállítást, vásárt kell házigazdaként segítenem, szeretem ezt a feladatot is.

Hogy alakult ki a diplomaátadó ceremónia menete a kezdetekkor?

Szerencsés időben kerültem az ÁVF-re, hiszen 2000. januárjában kezdett körvonalazódni az első diplomaátadó ünnepség rituáléja. A tablófotózás, a külsőségek, a forgatókönyv még csak gondolatban létezett. Kitalálni, megszervezni, beszerezni izgalmas és szép munka volt. Szerencsére főigazgatóknak határozott elképzelése volt minden tekintetben, például a végzősök ruházatával kapcsolatban is, a színekhez már csak a megfelelő anyagot és fazont kellett megtalálni. Így az ünnepet még szebbé varázsolják a gyönyörű, merített papírra nyomtatott dísz-diplomák, a meglepetések és a dekoráció.

Hiába ugyanaz a forgatókönyv, mégis minden évben más különlegességgel készülnek a diákok és vendégek számára.

Igen, minden alkalommal más művészi produkciót szervezünk. Ezt szeretem a legjobban – negyedórán elbúvólni a végzőseinket. Ugyanakkor fontos, hogy a szülőknek, vendégeknek és persze a tanárainknak is tetsszen. Nem egyszerű feladat, szerencsére megbíznak az ízlésben, és úgy gondolom szinte mindig sikeresek a műsorok. Az idei 25. ceremónia volt a diplomaosztók sorában a legemlékezetesebb számomra. Idén kerültek átadásra először a mesterdiplomák, őket is köszöntötte Sárközy professzor úr nagyszerű beszéde amely percekig tartó ovációval zárult, és a Holdviola Zenekar élő koncertjét felállva tapsoltuk végig. Nehéz lesz túlszárnyalni majd, de megpróbáljuk.

Sokunk kedvence az Ezerízű ÁVF.

Hogyan és miért alakult ki ez a program?

Ez a gasztroparty a legújabb, legkedvesebb „gyermek”, Novák Máriaival közösen hoztuk létre. Idén november 22-én már a 7. alkalommal kerül megrendezésre! Az eszem-

iszom célja, hogy a főiskolánkon ideiglenesen tanuló Erasmus-os, külföldi diákokkal megismertessük a finom magyar ételeket, a jó magyar italokat és gyönyörű népzeneinket, táncainkat. Nagy örömünkre szolgál, hogy e rendezvény egyre népszerűbb, évről évre több csapat ragad fakanelat, és a hangulat nem csak az ingyen sörtől vidám.

Milyen ötletei, tervei vannak a jövőre nézve?

Szeretnék ping-pong versenyt szervezni, és író-olvasó találkozót, hiszen ezekhez a programokhoz van sportteremünk és olvasóteremünk is. Örülnék, ha működne az Öregdiák Klub a házban. Jó lenne, ha fél évente vagy évente egyszer a régi évfolyamok végzett hallgatóit megkérdezhethetnénk, mit csinálnak, hogy vannak.

Sajnos, több emlékezetes program is a múltba veszett... Mik voltak ezek? Tervezi a megújításukat, felélesztésüket?

Ilyen a társastánc tanfolyam, amit nagyon kedveltünk, valamint az Adobe programok oktatása. A legszokatlanabb, de leginkább a lehangosabb feladat a Főiskola saját kórusának létrehozása volt. Három évig működött a kórus és bármikor szívesen feltámasztanám, még a kották is megvannak hozzá... Kamarazenekart is létrehozhatnánk, és ez még nem is a „színes tinták” állapot nálam. Ha már az álmoknál tartunk, szeretném újraindítani a filmklubot (PhilWax), amit 15 éve találtak ki az AMT-n, és amihez szintén minden feltétel adva lenne.

Úgy tudom, az Ikszikszí kezdeteinél is jelen volt.

Igen, és ez a másik nagy büszkeségem. Az újság a XVI. évfolyamába lépett. Bár én csak 11 éve dolgozom az ÁVF-en, lehetőségem nyílt tördelőként már az első számoktól részt venni a szerkesztőség munkájában. Az újság létrehozása során számos szerkesztővel dolgozhattam együtt, mindegyikőjükre szívesen emlékszem vissza. Az úttörő Ambrózy Márton Maxra, Incze Nikire, Lambert Péterre, Váraljai Virágra, de Szilvire, Gáborra, Vycára, és Papp-Kuster Ádámmra is, akinek sokat köszönhetünk a nagy áttörésnél, a szí-

nes újság létrehozásánál. Remek fotósunk volt Pataki Attila, aki rezzenéstelenül tűrte folyamatosan változó utasításainkat, és akinek címlapjával érte el egyik legnagyobb sikerét újságunk.

Miért tartja fontosnak az iskolaújság meglétét főiskolánkon?

Remek tanulság a szerkesztőségi munka a diákoknak és a felnőtteknek is, gyakorlópálya a való világhoz. Az egymásra utaltság, a felelősség, a tisztelet, a csapatmunka és persze a kreatív alkotás öröme fontos tapasztalatok. Aki ezt átéli velünk, a diploma mellett hasznos induló tőkét is vihet magával.

Karsay Marcella

Görbe tükör

A nosztalgia jegyében lássuk, milyen bakikat követünk/ttünk el a hosszú és rögös úton, míg kisiskolásból nagy és okos főiskolai hallgatókká váltunk. Remélem a következő néhány sor mosolyt csal az arcotokra és visszaidézi azt az időszakot, amikor még mindnyájan köpenyben koptattuk a padot.

Vicces megoldások diákok dolgozataiban:

- II. József Mária és Terézia fia volt.
- Amikor kitört a Vezúv, pompája teljesen elpusztult.
- A valós szám az, amelyik tényleg annyi, amennyi.
- Trójában falovakkal oldották meg a tömegközlekedést.
- A görög ábécé kezdete: alfa, béta, céda...
- Barbarosa seregében kitört a pestis, amely elől maga a király is csak áruhában tudott menekülni.
- A Magna Charta Libertatum kimondta, hogy ugyanazért a bűnért senkit sem lehet kétszer megölni.
- Az őserdő olyan terület, ahová emberi kéz még nem tette be a lábát.
- Szegény árva kislány volt Marika, sem apja, sem anyja, a nagynénje is csak úgy könyörületből hozta világra.
- A magyar vitézek többnyire nem éltek haláluk napjáig, mert már előbb elestek.

A tanár így szól az osztályhoz:

Ha a hátsó padokban ülök olyan csendben kártyáznának, mint akik a középső padokban alszanak, akkor az első padokban ülök tudnának figyelni!

... és hogy bizonyítást nyerjen szellemi fejlődésünk, lássunk néhány ÁVF-es aranyköpést, amelyek színesebbé és vidámabbá teszik nem csak a mi, de oktatóink hétköznapjait is.

- Horizontális karriert folytat az, aki képes eltéríteni a munkavállalót azon szándékától, hogy vezetővé kívánjon válni.
- Mit jelent a „népességboom”? Ahogy telik az idő a népesség egyre nő a földön, és előbb-utóbb a föld teljesen kinövi magát.
- A fegyelmi beszélgetés célja:
 hogy visszaállítsuk a munkatárs eredeti állapotát
 kiderítsük mi az oka az alulteljesítő egyén megromlásának
- Az emberi erőforrás különleges, mert képes önmagát nyújtani.
- Negatív externália: Amikor károkat okozunk másik személynek úgy, hogy ő nem fizetett, nem nyújtott ellenszolgáltatást érte. Negatív externália lehet olyan külső hatás, mely nem pozitív irányba mozgathatja el, pl. a termelést vagy a munkát. Például egy rosszul megválasztott szín (pl. iroda fala). A nem megfelelő körülmények mellett nem lehet max. hatékonyságú munkát végezni.

Idézetek portfóliókból:

- Főnököm már nyugdíjba készül, a motiváció elhagyta... (VESZI)
- A héten kezdtem érezni, hogy szorul a hurok...(EEG, munkaterv értékelése)
- Az otthonomba tervezek egy férjet. (EEG, jövőképem 10 év múlva)

Nosztalgiázzunk, avagy gyermekdalok másképp

Ki ne emlékezne azokra a kedves kis dalokra, melyeket esténként a szüleinknek adtunk elő, hogy megmutassuk, mit is tanultunk aznap az óvodában. Mindenkinek egészen biztosan volt kedvence – most azonban jöjjön két gyermekdal, némiképp a felnőttek nyelvére átfordítva.

Vajon melyik dalocskát takarják a leírások?

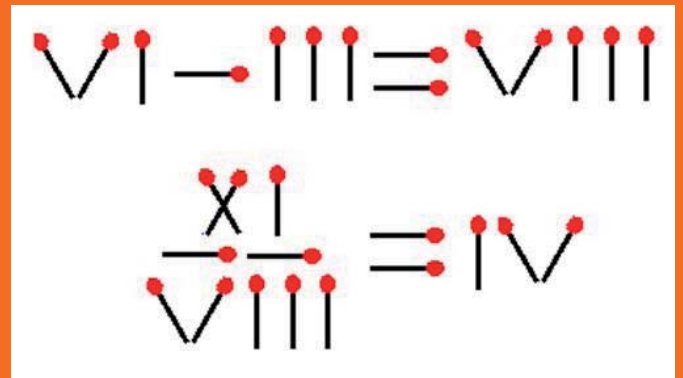
* Megfejtés a cikk végén.

Eredeti meghajtással rendelkező nosztalgiavonat indul a második vágányról Kanizsa állomásra. Megerősítjük, hogy a vonat a kanizsai pályaudvarra megy. A szerelvény elején az irányítási funkciókért a gépész-menedzser felel, ő az, aki a szerelvényt hajtó mozdony irányvektorát és sebességét meghatározza. Más források szerint vonatkísérőként az utolsó kocsi tartózkodik az a töltött tésztafésülés, amelynek feje táplálkozásunk egyik legfontosabb gumós gyökérvényévé alakult.

Figyelem! Sürgősen megkérünk minden házzal rendelkező puhatestűt, hogy ingatlanát záros határidőn belül hagyja el, az annak külső felszínén keletkezett, és azóta is folyamatban lévő tüzeset miatt. A károsultakat folyékony és félig megszilárdult tejipari termékekkel kártalanítjuk, amelyek együttes mennyisége egyelőre kétnapi fejadagot tesz ki.

* Megfejtés: Megy a gőzös, Csiga-biga gyere ki...

Helyezz át egy gyufaszálat úgy, hogy igaz legyen az állítás!

SUDOKU

			8 9	2	
1				9	
	7 9		2 4		
5	8		4		
6		2	1		3
			5	6	9
	1 5			7 6	
	7				2
4	6 1				

Süveges Péter
rovatvezető

Sárkányhajó világbajnok az ÁVF-en

Szenzációs versenyzéssel szerzett első helyezést a magyar válogatott Premier Open egysége (királykategória) 2000 méteres távon az Egyesült Államokban idén nyáron megrendezett sárkányhajó világbajnokságon. A csapat tagja volt Farkas András GM II. éves hallgatónk is, akinek ezúton is gratulálunk a csodálatos eredményhez. Ez a teljesítmény azért is kiemelkedő, mert magyar csapat soha nem ért még el ilyen jó eredményt ott, ahol olyan sárkányhajó nagyhatalmak is indultak, mint az Egyesült Államok, Kína, vagy Kanada.

Hogyan kerültél kapcsolatba ezzel a sporttal, és mióta úzöd?

Először hobbiként kezdtem el evezni 2008-ban. Ekkor még Tolnán az egyik középiskolás osztálytársam csábított le, akinek egyébként az édesapja volt az első edzőm. Utána a 2009-es Klubcsapat Európa bajnokság miatt átigazoltam Dunaföldvárra, ahol még korosztályos U18-as versenyen 500 és 200 méteren arany-, valamint 2000 méteren ezüstérmesek lettünk. 2010-ben, amikor felkerültem Budapestre a tanulmányaim miatt, akkor igazoltam át egy itteni csapathoz, a Dragonmasters-hez.

Végül világbajnokok lettetek már az első napon. Nem tartottál tőle, hogy ez a siker visszavetheti a csapatot a további versenyek előtt?

Egyáltalán nem, tudtam, hogy a csapat mentálisan jól felkészült. Az, hogy kijutottunk, olyan ritka lehetőség, amit muszáj volt megragadnunk. Sokan tudták, hogy ez után a VB után abbahagyják az aktív versenyzést, ezért mindenki az utolsó energiájával is küzdött. De bármilyen szépen is csillog, ne csak az aranyról essen szó. Egy annyira kiegyenlített versenyen, ahol minden távon más-más

nemzet szerzett aranyat, nyertünk még egy bronzot is 1000 méteren. Sőt, sprinttávon, és 500 méteren is tisztes helytállással zártuk az egy hetes küzdelmet, ami szintén nagyon szép eredmény.

Mik a további terveid?

Most szeptemberben volt a Magyar Kupa utolsó állomása, ahol minden távon a Dragonmasters legénysége győzött. Ezzel az idei év lezárult, és november 1-ig pihenő van. Utána kezdünk el edzeni a jövő évi londoni Sárkányhajó Európa bajnokságra, ahol remélem, megint a válogatott tagja lehetek.

Mi is nagyon reméljük, és szorítunk, hogy így legyen.

A következő világversenyeknek 2012-ben Hong Kong és London ad otthont, előbbiben klub világbajnokság, utóbbiban pedig EB lesz. Külön öröm, hogy 2013-ban Szeged rendezheti a nemzetek közötti sárkányhajó világbajnokságot. Mit gondolsz, számíthatunk hasonló sikerekre, s drukkolhatunk neked a további jó eredményekért?

Én is csak remélni tudom a legjobbakat, de mindent el fogok követni, hogy ismét a legjobbak legyünk.

Porcsin Zoltán

Mivel a hallgatók nagy része nem ismeri a sárkányhajózást, bemutatnád nekünk néhány szóban?

Örömmel. A hajóban 20-an ülünk, 10 ember a jobb, 10 pedig a bal oldalon evez. Én az evezősök között vagyok. Rajtunk kívül van még egy kormányos és egy dobos, akinek az a szerepe, hogy olyan ütemben üsse a dobot, ahogy az első páros evez. Ezáltal lesz meg a ritmus. Hazánkban elég újnak mondható ez a sport, alig 10 éve van jelen. Az őshazája Kína déli része, ahol közel 2000 éves múltra tekint vissza.

Milyen reményekkel vágott neki a csapat a versenynek, és szerinted mi kellett a sikerhez?

A kezdetektől fogva tudtuk, hogy a hosszú távokon lehet esélyünk. Csalódottak lettünk volna, ha ennyi munka után nem tudunk hazahozni egy érmet, de csak reménykedni mertünk.

Úgy gondolom, a sikerhez a sok edzés, az összezokottság és az edzőnk folyamatos tanácsai vezettek. Az is nagyban hozzájárult, hogy a csapatkapitány sokat variált azzal, ki, kivel és hova üljön. Ez a lépés is azt szolgálta, hogy a legjobbat hozza ki belőlünk.

Míg legtöbben a jól megérdemelt nyári szünetünket töltöttük, ÁVF-es hallgatótársaink maroknyi csapata az egyetemi/főiskolai rögbi bajnokság legfényesebb kupájáért küzdött.

Július 2-án, a nagy rivális Szent István Egyetem otthonában, Gödöllőn sikerült kiharcolni az idei győztesnek járó elismerést, miután a döntőben az ÁVF-es mókusok szoros küzdelemben felülkerekedtek a hazaiakon.

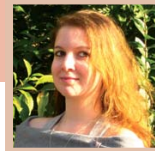
A két döntőst (ÁVF, SZIE) a Szegedi Tudomány Egyetem csapata követte harmadikként a dobogón, így büszkeségeinknek a bajnokság végeztével hét csapatot (PTE, ÓE, ZMNE, TF, SZTE, DUF, SZIE) sikerült maguk mögé utasítaniuk.

Gratulálunk a győztes csapatnak:

Németh Andor, Garin Gábor, Nagy László, Szabó Gábor, Atrúr András, Viktorik Barna, Jakab László, Kocsis Ádám, Ábrahám László, Tomasek Zoltán és sok sikert kívánunk a következő évadhoz is.

Porcsin Zoltán

Bajnokok a Vak Mókusok!

Mi a legjobb emléked az

Montvai Edit (GM/N/I.)

Egyszerűnek tűnik a kérdés, de csak első ránézésre. Hiszen két év hosszú idő, rengeteg jó és rossz élményt éltünk át. Az előadások közötti szünetekben a szaktársakból barátok lettek, néhányunk barátsága talán egész életre szóló. A legjobb élmény – bármilyen furcsán is hangozhat – a záróvizsga volt. Nem csak azért, mert vége lett az iskolának (hisz idén folytatom alapképzésen), hanem azért is, mert sikeresen levizsgáztam. Amitől addig félttem és álmatlan éjszakákat okozott, már csak nevetni tudok. Az eredmények kihirdetésénél mindenki arcán önfeledt mosoly ült, hogy végre elértük azt, amiért két éven keresztül küzdöttünk.

Germánné dr. Vastag Györgyi, Budapest 2025. Nyugalmazott német tanár

Egyik legkedvesebb emlékem az Iksziksi 2011. októberi száma, amiben a főiskola fennállásának 15. évfordulója alkalmából az akkori hallgatók és oktatók sok kedves és vidám emléket idéztek fel a főiskola történetéből. Ez volt az az év, amikor az akkori felsőoktatási törvény hatására megráztuk magunkat, és megkezdődött máig tartó töretlen fejlődésünk, míg aztán mára a legnevesebb üzleti főiskolává nőttük ki magunkat.

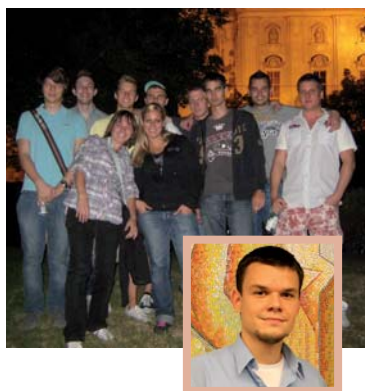

Moksony Viktória (RSZ/N/II.)

Ha visszagondolok, akkor a 2010-es ÁVF-Állásbörze Napon éreztem magam a legjobban. Nagyon jó programok voltak. Volt például grafológus is, és amit az írásomról mondott, azon még most is jókat tudok nevetni. De a nap fénypontja Dombóvári István volt. Ott szerintem mindenki hasfájásra nevette magát. Mindenkinek ajánlom, hogy vegyen részt a következő rendezvényen. Nem fogja megbánni!

Novák Mária

Nagyjából az első ÁVF-es munkanapomon beragadtam a liftbe az akkori főnökömmel, Márkus Tamással, akire egyébként a felejthetetlen, szarkasztikus fekete humora mellett még azért is örökké emlékezni fogok, mert szórakozottságból rendszeresen belehamuzott a kávésbögrémbé.

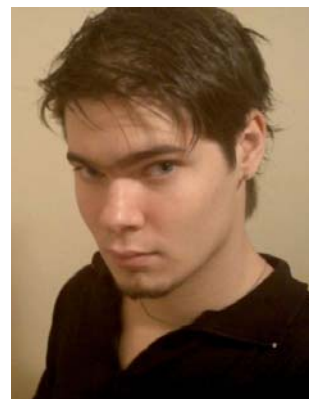
Nagy Máté (NSZ/N/II.)

Az én legjobb emlékeim a mindennapok, amiket itt eltöltöttem. Új szak legelső évfolyama voltunk NSZ-en, amikor a főiskolára kerültem. Az első találkozásunkkor összejött a sok logisztikus-jelölt. A napok és hetek múlásával egyre jobban megismertük egymást, a közös nehézségek csapattá kovácsolták a szakunk hallgatóit. Meglepően rövid idő alatt, tartós barátságok születtek. Igazi kis család lettünk. Számomra a nagy pillanat az ÁVF-en, hogy sikerült ismét olyan emberekkel találkoznom és megismerkednem, akikért tűzbe tenném a kezem. Mi ez, ha nem a legjobb emlék?!

Antal Bálint (GM/N/I.)

Az Általános Vállalkozási Főiskola RSZ szakán töltött két évem alatt sok baráttra tettem szert. A gyakorlati, illetve kiscsoportos bontásban tartott órák véleményem szerint igen jó közösséget képesek kovácsolni. Már az első napokban megismerkedtem a Tanulásmódszertan foglalkozáson egy mai napig is nagyon közeli barátommal. A gyakorlati foglalkozások mindig színesek voltak, és élvezettel töltött el, amikor kreatív feladatok sokaságát oldhattuk meg, és adhattuk elő. Nem volt rossz megoldás, maximum kevésbé jó.

Az önmegvalósítás sikere pedig további minőségi munkára ösztönözte az embert. Végül, de nem utolsósorban megtiszteltetés volt számomra, hogy az évfolyamom nevében, a bizonyítványosztón, búcsúbeszédre kért fel az iskola.

Általános Vállalkozási Főiskoláról?

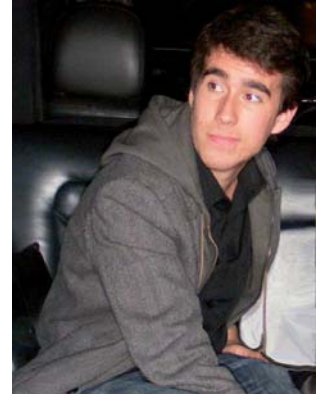

Radnóti István

Ha szarkasztikus lennék, azt válaszolnám a körkérdésre, hogy a nyári szünet... De komolyra fordítva a szót: egyetlen legjobb emlékem nincs, inkább úgy fogalmaznék, hogy a legjobb emlékeim azok a tréningek, gyakorlat-sorozatok (elsősorban az ÁVF-Állásbörze Napi, félévet átívelő koordinációk sorozatára gondolok), ahol a hallgatók velem együtt, igazi közösséget alkotva, hasznosan, de közben jól szórakozva töltötték el az időt. Ilyenkor sikerül ugyanis megvalósítani azt, amilyen szerintem a jó oktatás: igazán hatékonyan, maradandó hatást eredményezve, úgy lehet tanulni, hogy az ember aktívan részt vesz a folyamatban, miközben felszabadult, teret enged kreativitásának és jól érzi magát.

Vasvári László (RSZ/N/II.)

A legjobb emlékeim az ÁVF-ről a gólyabál és a bulik voltak, általában jól megszervezték mind helyszínelig, mind zeneileg is. De nincs kifejezetten olyan, hogy legjobb emlék – nagyon tetszenek az idei félév tárgyai is, élvezem az előadásokat, mert jó hangulatban telnek el.

Tózsér Tímea GM/N/III

Nagyon sok jó emlékem van az ÁVF-ről, de talán a legjobb az ÁVF-Állásbörze Naphoz kötődik, mégpedig azért, mert nagyon jól összehozta az évfolyamot, szinte mindenki ismert mindenkit. Bár voltak nehezebb pillanatok, utána már nagyon jó volt visszagondolni, hogy ezt valóban mi szerveztük meg. Sokat tanultunk közben a csapatmunkáról, az életről, az emberekhez való hozzáállásról, és nem utolsósorban magunkat is jobban megismertük.

Likó Regina GM/N

Az ÁVF-en eltöltött 4 évem alatt számos élménnyel gazdagodtam. A legkedvesebb emlékeim között van a gólyatáborom gólyaként, majd az azt követő három szervezői táborom. Minden évben a szeptember a pozitívumokról szól: ismerkedés a gólyákkal, közös programok, nyitó bulik. Szakmailag a legtöbbet az ÁVF-Nap szervezésével fejlődtem, erre a félévre is szívesen emlékszem vissza és a tapasztalataim alapján mindenkinek ajánlom, hogy ha van rá lehetősége, akkor vállaljon aktív (akár vezetői) szerepet a szervezési gyakorlaton. Bátran állíthatom, megéri! Csak zárójelenen: most a legkedvesebb élményem, hogy minden jel arra utal, novemberben végre leadom a szakdolgozatomat.

Németh Lilla az IKSZKSZÍ volt felelős szerkesztője

Az egész itt eltöltött 3 év telis-tele volt jó emlékekkel. Ami számomra mégis a legmeghatározóbb az IKSZKSZÍ-ben eltöltött szép napok. Ezen belül is a tavalyi DUE Címlapversenyen elért helyezésünk. A jó emlékek közé sorolom még azt a pillanatot, amikor meg tudtam, hogy sikerült az analízis vizsgám. Vagy az, hogy bekerültem a Tehetséggondozó Programba. Vagy a TDK. Valamint azt is hogy sikeresen túl éltem az ÁVF-Állásbörze Nap szervezést is. Most a munkás hétköznapiakban csak álmodozok róla, hogy lesz még egyszer ilyen gondtalan és eseménydús, emlékezetes 3 évem.

Ódor Péter VF/N/II

Rengeteg kellemes élményem van, ezért nem tudok kiválasztani kifejezetten egyet. Inkább érzéseket szeretnék megosztani. A gólyatábor szervezése miatt jellemzően bent töltöttem a legmelegebb hónapokat az iskola folyosóin. Szeptemberben a hallgatók újra benépesítették az épületet. Ilyenkor már szűknek éreztem a házat. A másik érzés az ÁVF-Állásbörze Nap szervezésének egyik legnagyobb konklúziója volt. Csodálatos volt átélni, hogyan változik az évfolyam klikkek csoportjából egyetlen nagy csapatá! Mi nem voltunk annyira sokan a szervezés során, így könnyebb volt ezt elérni. Márciusban már azt kívántuk bárcsak egy évvel korábban kellett volna szerveznünk, sokkal jobban telt volna az utolsó évünk, csapatként!

Erasmus mentor – Szöllős Gábor

Cserediákként új városba, új iskolai környezetbe kerülni nem mindig egyszerű. Ezért az Erasmus program keretein belül a külföldi diákokat iskolánkban egy mentor csapat várja, akik bizonyos szintű stabilitást igyekeznek biztosítani számukra. Az idei Erasmus hallgatók egyik fő segítőtje Szöllős Gábor (GM. III.) HÖK tag.

Miért jelentkeztél a Mentor programba?

Tavaly nem vállaltam, de az akkori Erasmusosok nagyon közvetlenek voltak, jól beszéltek angolul, és könnyű volt velük kapcsolatot teremteni. Bár nem voltam mentor, úgy éreztem, nagyon sokat javított a nyelvtudásomon, hogy néhanapján leültem velük beszélgetni. Idén már elvállaltam ezt is. Később biztosan hasznomra válik, és most érdekes a különbségeket látni: hogyan élünk mi, és hogyan élnek ők.

Mik azok a tulajdonságok, amikkel szerinted egy segítőnek rendelkeznie kell?

Lehet, hogy sokakat meglep, de véleményem szerint például nem a nyelvtudás az elsődleges, nem feltétlenül csupán a nyelvvél kommunikál az ember. Ahhoz, hogy mentor legyen valaki, a személyiségében kell egyfajta közvetlenségnek, nyitottságnak lenni. Szükséges hozzá a nyelvismeret is természetesen, de nem ez a legfontosabb.

Mit csinál egy mentor?

Segít „életben maradni” Budapesten. Az a helyzet, hogy aki idejön, vagy aki ráveszi magát, hogy elmenjen külföldre, abban már van egyfajta önállóság és kalandvágy, így nincs szükség arra a fajta pátyolgatásra és terelgetésre, mint ahogy azt általában elképzelik. Mindig meg szoktuk kérdezni tőlük, hogy mi az, amire szükségük van. Például találnak-e orvost maguknak, tudják-e, hogy kell taxit hívni, haza találnak-e, segíték bérletet venni. Mindegyikre azt szokták mondani, hogy igen

ezzel semmi probléma. Pár információt azért át szoktunk nekik adni, például, hogy a BKV-ra ne szálljanak fel bérlet nélkül, legyen náluk a Student ID Card és ha kell, felhívhatnak minket is. De egyébként mindent elintéznek maguktól. Legutóbb egyiküknek egy németül beszélő orvosra volt szüksége, és önállóan keresett is egyet. Ez is mutatja milyen önállóak a diákok.

Milyen programjaitok vannak?

ÁFVNite-ra mindig elhívjuk őket, és ha időnk-energiánk engedi, van úgy, hogy elmegyünk velük egy kocsmába, szórakozóhelyre vagy beülünk egy kávéra. De az az igazság, hogy ez nem sűrűn fordul elő, mivel a cserediákok is nagyon különböznek egymástól, nehéz mindenkinek tetsző programot találni, így nehéz összehozni a társaságot. De minden csapatnak szervezünk egy fogadó- és egy búcsú bulit, tulajdonképpen egy kis kirándulást, aminek a végén beülünk valahova.

Milyen volt az első találkozásod a cserediákokkal?

Érdekes volt, mert annak ellenére, hogy idén kezdtem mentorként, már tavaly is én mondtam a HÖK nevében az üdvözlő beszé-

det. Az első találkozáskor nem éreztem kényelmetlennek, hogy angolul kellett hozzájuk beszélnem, ugyanolyan közönség voltak, mint bármelyik másik, és pont ugyanannyira érdekelte őket, hogy mit mondok. Az első találkozás mindig pozitív, minden Erasmus csoport nagyon közvetlen.

Mi a legkedvesebb emléked a mentor programmal kapcsolatban?

A tavalyi Erasmusosok közül Philipp és Kevin – akikkel az Ezerfű ÁVF kapcsán interjút is készítettetek –, nem is olyan régen visszajöttek Magyarországra, és egyszer csak megjelentek itt a parkban. Nagy meglepetés volt a látogatásuk!

Mivel buzdítanád a többieket, hogy mentorok legyenek?

Tapasztalat, kapcsolatépítés és nyelvtudás. Ez a három dolog az, amiből a legtöbbet lehet profitálni. Csak egy példa: a tavalyiak közül volt egy srác, akivel jóban lettem, és amikor ő elment, mondta, hogy nyugodtan felhívhatok, és lakhatok nála, ha Németországban járok. Emellett és a rengeteg gyakorlati dolog mellett magad is jobban megismerheted, milyen az, amikor megpróbálsz elmagyarázni egy másik nyelven, hogy milyen a te országod. Itt a felsőoktatásban van alkalmunk arra, hogy tanuljunk még valami újat, minél többet tapasztaljunk, mielőtt kikerülünk a nagy életbe. Még most kell kihasználni minden lehetőséget.

Bízom benne, hogy a fent olvasottak felkeltették az érdeklődésedet és meghozták a kedvetek a mentori feladatokhoz. Ha szeretnél valami többet, új élményekre, tapasztalatokra szomjazol, vagy csak a nyelvtudásod szeretnéd erősíteni, ne habozz, dobd fel főiskolai hétköznapjaid, és légy te is egyike az Erasmusos mentoroknak!

Kovács Szabina

Külföldön és itthon

Az ÁVF-en nem csak a hallgatók számára van lehetőség, hogy külföldi tapasztalatokkal és kapcsolatokkal gazdagodjanak, az oktatók is gyakran megfordulnak különböző partnerintézményekben. Így volt ez mindjárt a félév első heteiben is, amikor több külföldi vendég is járt főiskolánkon.

Prof. Sergio Severino, az olaszországi Kore di Enna Egyetemről érkezett hozzánk a Társadalomismereti Tanszék meghívására. Pluralizmus, multikulturalizmus és a külföldiek témában tartott szemináriumot a többnemzetiségű társadalmakról, így színesítve főiskolánk életét a témához híven.

Rendhagyó előadáson vehettek részt a Vállalati pénzügyeket hallgató társaink is **Prof. Vladimír Bukvic**nak köszönhetően, aki Szlovéniából a GEA Főiskola oktatójaként hozott új szemléletet iskolánk Pénzügytani és Számviteli Tanszékére.

2011. szeptember 16-án dr. Vastagh Pál rektor meghívására az ÁVF-re látogatott **dr. Li Xinhua**, a Kínai Nagykövetség oktatási osztályának vezetője, akivel a lehetséges kínai felsőoktatási kapcsolatok kialakításáról tárgyaltak. Reméljük a találkozás sikeres volt és hamarosan az ázsiai ország oktatási intézményei is felkerülnek az Erasmusos

partner intézmények listájára, így biztosítva számotokra még több lehetőséget különféle külföldi tapasztalatok szerzésére.

Nem csak vendégeskedtek nálunk, főiskolánk is képviseltethette magát **Vajdovичné Visy Erzsébet** által, aki a Társadalomismereti Tanszék óraadójaként az Utena College partnerintézményünkbe, Litvániában tartott előadásokat, egészségügy és szociális ellátás témakörében. Bízunk benne, hogy litván hallgatótársainknak elnyerte tetszését a „magyaros” kurzus és kedvet kaptak, hogy országunkat tűzzék ki úticéljukként.

Tarczali Patrícia

GPS az iskolai gyakorlatban

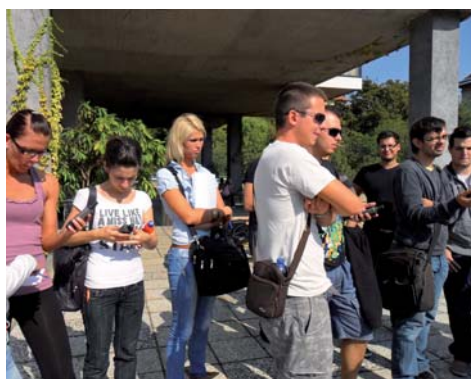
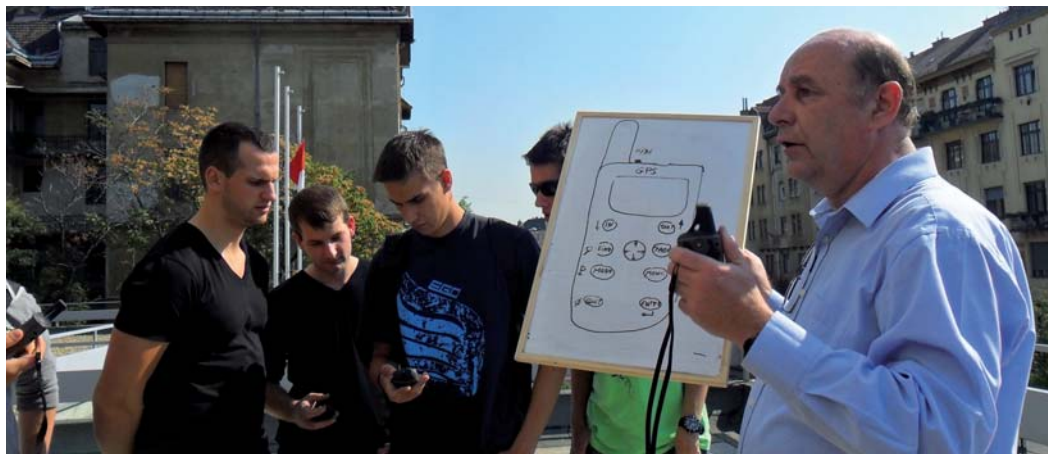
Tizenöt évvel ezelőtt egy szállítmányozó idegesen várta volna, hogy telefonon vagy rádión megtudja, a szállítmánya biztonságosan megérkezett-e. Mára a logisztikusok GPS-szel tudják követni a szállítás minden apró lépését. Ilyen fajta modern technikai változásról szólt és szól most is dr. Réger Béla tanár úr speciális gyakorlati órája, amely során a diákok pár fős csapatokba szerveződve kaptak egy kijelölt útvonalat, valamint egy-egy GPS készüléket amelyek segítségével különböző pontokat kellett megtalálniuk városszerte.

A GPS a műholdak elhelyezkedése alapján méterre pontosan meg tudja határozni jelenlegi tartózkodási helyünket, és egy térképnek továbbá egy ügyes programozásnak hála, végig tud vezetni egy megadott útvonalon. Az útkeresésen és a nyomkövetésen kívül, amiről egyébként ez a gyakorlat szólt, a kis szerkezet rengeteg felhasználási lehetőséget rejt magában, kezdve a területfelméréstől a tereptárgyak pontos meghatározásáig. A használatát megtanulni nincs is jobb mód, mint az, hogy magad próbáld ki, küzdesz meg vele, és veszed rá arra, hogy segítsen, ne hátráltasson.

A küldetés egyszerű volt: öt kijelölt pontot kellett megtalálni gyalog, és az adatokat elmenteni a gépezetekbe. Bizony gyalog, mert az kis találmány „orvul” ellenőrizte a haladásunk sebességét is, és határozottan kiderült, hogy a BKV használata nem számít jó pontnak.

A kijelölt pontokon bizonyos papírokat kellett megtalálnunk, ezek közül néhány egy QR kódot tartalmazott. (Ezt a kódot láthatjátok a lap alján.) A QR kódok olyan speciális, ingyenes netoldalakon generálható képek, amiket a megfelelő kódolvasókkal beazonosítva vissza lehet ellenőrizni. A kódok így vezethetnek internetcímekekre, e-mail címekre vagy megadhatják egy személy főbb adatait akár egy névjegykártyán is, és más ehhez hasonló hasznos információkat „rejtgetünk” egy ilyen kis kép mögé.

Dr. Réger Béla elmondta, hogy már a hetedik tanévben oktat az ÁVF-n, és nagy hangsúlyt fektet az elméleti képzés mellett a gyakorlati tudás átadására. A logisztikában a folytonos mozgást és a dinamikát nehéz elméletben elsajátítani. Ezért lehetőleg minden évben szakmai kihívás elé állítja a hallgatókat, hogy így életközben ismerjék meg a szakmát. Ezért az AVF modellre alakítva alkotta meg az Agile Vizuality Faces-t, azaz az Agilis Vizuális Arculatot. Ennek szellemében alkalmazza a QR két-dimenziós vonalkódot az oktatásban. Ezzel a kóddal például az XXI újságot is vizuális beszélő újsággá lehetne alakítani. A mintaként mellékelt vonalkód beolvasásával (amire ma már minden ún. okos telefon vagy tábla gép is képes) a Youtube

internetes portálon kint lévő ÁVF promóciós video jelenik meg.

Nézzük meg, hogy vélekedtek a hallgatók a feladatról:

„Véleményünk szerint ez a gyakorlat egyrészt remek csapatépítő program volt, másrészt megtanulhattuk a GPS készülék kezelését. Ez utóbbi a későbbiekben, amikor logisztika területén fogunk dolgozni, nagy segítségünkre lesz, hiszen ebben az iparágban nagyon fontos szempont az, hogy a szakemberek megfelelően tudjanak tájékozódni ilyen eszközök segítségével, legyen szó akár raktáron belüli, akár azon kívüli áruszállításról.”

Bravo csoport (Mikulás Éva, Sípós Barbara)

„Rendkívül hasznosnak találtuk ezt a gyakorlatot, mert megismerhettük ezt a fajta GPS-t is, és képet kaphat-

tunk tájékozódási képességünk fejlettségéről.”

Alpha csoport

„Összességében véve hasznos volt a feladat, hiszen gyakoroltuk az optimális út tervezését, és kivitelezését, illetve megismerhettük a nem „szokványos” autós GPS használatát, amit nem hiszem, hogy más körülmények között én például kipróbálhattam volna. Véleményem szerint jobb is, mint az autós GPS-ek: ahogy nekem feltűnt, pontosabb, és gyalogként sokkal jobban lehet használni.”

Foxtrot csoport

„Érdekes és hasznos volt számunkra ez a gyakorlat, és jó volt, hogy a szabadban végezhetjük el.”

Hotel csoport (Papp László, Nick Ádám)

Fazekas Zsolt

MULTIKULTURÁLIZMUS, és szerinted?

Feketék, fehérek, sárgák. Csigát, kutyát, és pizzát evők. Alacsonyak és magasak. Vékonyak és teltek. Folyamatos úton levők és megállapodottak. Túsarkúban és mezítláb járók. Keresztet, kipát és színes pöttyöt hordók.

Csendes elmélkedők és forróvérű hangoskodók. Jogállamban élők és saját törvényeiket írók. Lófarkat viselők, kopaszok és szőrös szakállasok. Határozottak és határozatlanok. Folyóban fürdők és luxusszállodákban alvók. Mandulaszeműek. Baseballsapkát és turbánt viselők. Körülmetéltek. Dohányzók és kokalevelet rágók. Nagycsaládban élők, szinglik és többnejűek. Ezek mind mi vagyunk. Stoppolók, elefántháton és magán géppel utazók. Vonatjegyet váltók. Elindultunk. Budapestre eljutni Londonból 3 óra, Torontóból 9, Kuala Lumpurból 14. Tegnap

szusit ettem Svédországban gyártott tálból, közben amerikai zene szólt. A cipóm olasz, a teám angol, a trikóm thaiföldi. Ma egy ghánával edzettem, holnap egy franciával randizok. Magyar vagyok. Európai vagyok. Ember vagyok. Ha tetszik, ha nem, ha akarjuk, ha nem, bekerültünk a nemzetközi véráramba. A változásoknak szerves részei vagyunk mi is. Globalizáció. Multikulturalizmus. Antiglobalizáció. Anti-multikulturalizmus. Hangzatos szavak. Vagy rajtunk múló valóság?

Azt hiszem itt az ideje, hogy mindannyian átgondoljuk ezeket a fogalmakat, s meghatározzuk a nemzetközi közösséghez való viszonyunkat. Mit jelent számunkra a nemzeti és kulturális sokszínűség? Mit rejt magában a beindult keveredés? Lenyűgöző forgatag? Lehetőség? Megőrzendő értékek? Külföldi barátok és sok-sok utazás? Vagy nyomasztó ismeretlenség, fenyegetés? Hollandiából származó makói lilahagyma, s a piacról kiszoruló magyar termelők? Növekvő szociális problémák? Gondoljuk át. Újra. Hogyan fogadjuk az idegeneket, mi a véleményünk a másságról? S mi mik vagyunk, és milyen értékeket képviselünk? Mi a saját kulturális örökségünk és mennyit akarunk megőrizni belőle? Új utakon járva hogyan akarunk hatni és hogyan hatunk valójában a közösségünkre? Hogyan képzeljük el mi a 21. század társadalmát? A válaszokat mindenkinek magának kell megtalálnia. Itt az ideje, hogy mindannyian elgondolkodjunk ezeken a kérdéseken. Nacionalizmus? Kozmopolitizmus? Hol az egyéni és a közösségi elfogadás határa? Meddig mehetünk a nemzetközi közegeben való feloldódásban? Ismert közhely: a változatosság gyönyörködtet. Persze nem lehet mindent szeretni. Nem lehet mindenkit szeretni. Nem szabad mindent elfogadni. Nem szabad mindenkit elfogadni. A határokat mindenkinek magának kell megtalálnia. Igen, itt az idő, hogy tényleg mindannyian elgondolkodjunk. De ne legyünk szűklátókörűek. Ne engedjünk hirtelen jelszavaknak, ne hozzunk elhamarkodott döntéseket. Hisz nincs objektív valóság, s nincs örökérvényű jó. Szembesüljünk. Vegyüljünk el, tapasztaljuk meg magunk, mit jelent az a hihetetlen változatosság, amely körbevesz minket. Érezzünk, kóstoljunk, halljunk, lássunk! Ha tehetjük, utazzunk! Soha nem látott tárgyak, meg nem értett szokások. Ismeretlen tájak, hangok, ízek, illatok. Szokatlan vélemények, meglepő világnézetek. Új barátok – és új ellenségek. A folyamatos utazás, a realizálódó változás. Élményeink legyenek döntéseink alapjai. Menjünk ki Erasmusszal külföldre, vagy használjuk ki a szakmai gyakorlat adta lehetőségeket! Látogassuk meg otthonukban a Balaton Soundon megismert spanyol turistákat! Az ismeretségnem kell csak

egy éjszakáról szólnia. Persze nem kell feltétlenül más országba mennünk, itthon is számos lehetőség kínálkozik látóköri szűkítésére. A fővárosban a világ! Beszéljünk el az ÁVF-es vendéghallgatókkal. Böngésszük az ajánlókat. Spanyol filmhét az Urániában, Zsidó Nyári Fesztivál a belvárosban, kiállítás a Francia Intézetben, ausztrál balett a Trafóban, Japán napok a vásárcsarnokban, vagy világzene a Gödörben... Biztos vagyok benne, hogy mindenki talál magának való programot.

Akár merre is megyünk, tapasztaljunk(!), és hozzuk meg saját döntésünket. S ne feledjük, mindez nem csak elmélkedés. Folyamatosan változó jelenünk irányvonalait mi magunk határozzuk meg!

Iricsek Zsuzsanna

Érzések

*Érzések, amik kavarnak bennünk, vágyak melyek megmondják, merre menjünk,
Érzések, amik által érezhetünk, szív mely nélkül az érzés a semmivel egyenlő,
Ez az, ami emberré tesz bennünket, ez az ami azt mondja lépünk át a sötéten,
Az érzés, mely szív nélkül nem lehetséges, szív mely nélkül az érzés halálos ellenségem,
Érezzünk, hogy emberek legyünk, érezzünk, hogy világunkat jobbra telessük.*

*Mi az igaz érzés, ha nem a szeretet, szeretet mely a szerelmen át vezet, egy igaz üzenet,
Szerelem, ami által rózsaszín a Világ, szerelem az, ami hű, és nem Plátóira talál,
A szerelem, ami összeköt bennünket, az érzés mi jobba teszi e kopár vidéket,
Ez az érzés tiszta, mint két szív lüktetése, forró, mint az izzó nap perzselése,
Igaz érzések egyike, mely emberré teszi e vad, hideg népet.*

*E két érzés mely többre hivatott, általuk a sötétség fénné változott,
Általuk építettünk vagy romboltunk, háborúztunk és vesztettünk,
Általuk volt kiút a sötétből, üldözöből üldözöttek lettünk,
Ne hallgassunk a pénzre, e sátáni fecnire,
Hallgassunk a szívünkre, mert ez a tiszta érzések egyike.*

(Szilágyi Dániel 2010
NT N/I.)

BUDAPESTI MŰSZAKI ÉS GAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM
Gazdaság- és Társadalomtudományi Kar

2012 szeptemberében is indítja üzleti mesterképzéseit.

MBA

(Master of Business Administration)
valamint

Számvitel

mesterszakok levelező,

Műszaki menedzser,

Pénzügy

valamint

Vezetés és szervezés

mesterszakok nappali formában.

Egyetemi szintű (mester) diploma két év alatt. • Átfogó üzleti és menedzsmentműveltség specializációs lehetőségekkel.

• Elektronikus és nyomtatott oktatási segédanyagok minden tantárgyhoz. •

Pénteki vagy szombati óralátogatási lehetőség. • A jelentkezés alapfeltétele egyetemi vagy főiskolai végzettség.

Jelentkezési határidő: 2012 február

További információ: BME, Gazdaság- és Társadalomtudományi Kar, Üzleti Tudományok Intézete
1117 Budapest, Magyar Tudósok Körútja 2. Q épület • Telefon: (1) 463-2020, (20) 463-2020 • Telefax: (1) 463-1740

www.mesterek.bme.hu

Gólyatábor '11

2011/12-es tanévnyitó

IKSZIKSZI – Az ÁLTALÁNOS VÁLLALKOZÁSI FŐISKOLA lapja, XVI. évfolyam, 1. szám • Felelős kiadó: **Antal János** főigazgató • Szerkesztőbizottság: **Kőrösligeti Zsuzsa, Germáné dr. Vastag Györgyi, Németh Zsuzsa, Tarczali Patrícia** • Felelős szerkesztő: **Tarczali Patrícia** • Felelősszerkesztő-helyettes: **Szabolcs Bernadett** • Rovatvezetők: Belsősegély: **Gáll Zoltán** Externáliák: **Tarczali Patrícia** Arc: **Karsay Marcella** Nekem8: **Kovács Zsófia** Sport: **Süveges Péter** Kerekasztal: **Zágoni Zsófia** Siker: **Keczán Máté** Karrier: **Nagy Tamás** Mappa: **Szabolcs Bernadett** Kultúra: **Iricsek Zsuzsanna** • Lektor: **Miklós Ágnes Kata** • Korrektor: **Schaum Zsófia** • Fotós: **Csonka Elvira** • Online szerkesztő: **Süveges Péter** • Marketing és Program-szervezés: **Badics Anita** • Újságírók: **Kovács Szabina, Fazekas Zsolt, Porcsin Zoltán, Szilágyi Dániel** • Tördelés: **Németh Zsuzsa** • A szerkesztőség címe: **1114 Budapest, Villányi út 11-13.** • Tel.: **381 8153** • Web: **www.avf.hu/xxi** • E-mail: **iksziksz@avf.hu** • Nyomdai munkálatok: **Dandera Bt.** • ISSN: **1216-2728**